

EL POBLE CATALA

REDACCIÓ
I ADMINISTRACIÓ:
16, Avenue Hoche
PARIS VIII*

SETMANARI DELS CATALANS A FRANÇA

ABONAMENTS: 1 a. 6 m. 3 m.
França 40 25 15
Union postale . 60 37'50
Altres països . . 75 45

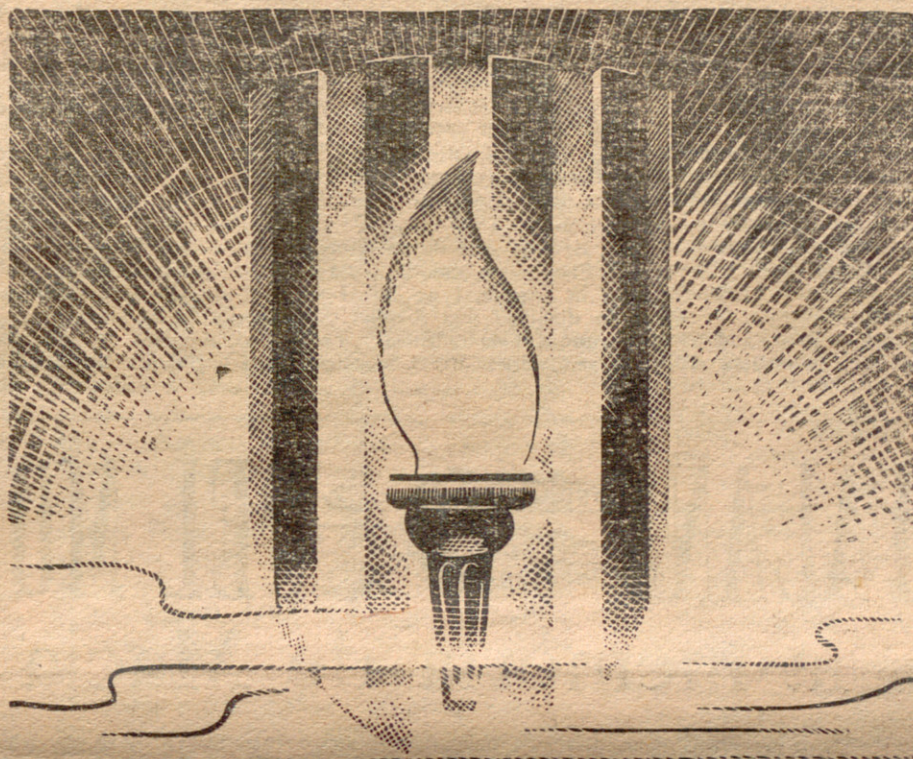
Als Catalans d'Amèrica

ESBORRAT oficialment el seu nom de les nomenclatures de l'Estat espanyol, bandejat el seu idioma, la seva bandera i els seus homes representatius, solmesa a un encotillament absurd de forasterisme, on és Catalunya? Els qui no volem donar-la per morta, els qui creiem, àdhuc si aquesta mort fos veritat, en una resurrecció triomfal de la nostra Pàtria, sabem que Catalunya és avui dispersa i present arreu del món on hi hagi un català. La idea nacional, amb l'exili d'una gran part dels homes que la servien, ha traspassat les fites de la frontera i s'ha escampat, encesa dintre el cor dels catalans exiliats, arreu del món.

Però, qui representa Catalunya?

Qui té dret a dir, en nom d'ella, els mots d'ordre i de donar la pauta de les actuacions futures? No som un poble que admeti cabdillatges, però tampoc no volem una dispersió d'esforços i una disparitat d'orientacions. I menys volem que, a l'empar de l'exode i del silenci que aquest obliga a servir als homes que dugueren el pes màxim de la responsabilitat del Govern català; a l'empar també de les circumstàncies creades per la guerra actual; a l'empar sobretot de la reacció sentimental que s'ha produït en la gran majoria dels catalans que són arreu del món, hi hagi homes i sectors polítics que vulguin explotar a profit de llurs tèrboles consignes aquest moment, com han explotat els que s'han produït durant la guerra.

La facilitat d'adaptació d'aquests homes és meravellosa. Llur proselitisme sap adoptar les formes més sàvies. Però cal posar en guàrdia els bons catalans que són a Amèrica, lloc on ara actuen en gran escala aquests hàbils pescadors d'aigües revoltes, que, encara que es presentin sota la capa d'un exaltat nacionalisme català, encara que proclamïn el secessionisme com a única solució per al nostre problema, aquests homes i aquests partits són els mateixos homes i el mateix partit que es feia a Catalunya el defensor ardent del darrer Govern de la República, en tot el que aquest tenia de submissió a les consignes del Komintern i a la dictadura del Partit Comunista espanyol. Que feien, malgrat llur pretès nacionalisme, no ja d'internacionalistes tan sols, sinó de provincians de Moscou o de satèl·lits del primer «camarada»

ungit del dret d'excomunicar els militants suspects.

Avui aquests homes, que no tenen cap autoritat per parlar en nom del patriotisme, que han traït mil vegades, es valen de llur bona posició econòmica per monopolitzar, en terres d'Amèrica, el catalanisme. Que fessin bocades d'aquest nacionalisme ardent podria indicar només la febre de neòfit que segueix les il·luminacions i els penediments. Però és que sota aquest pavelló volen fer passar tot de coses inadmissibles: atacs a França; calúmnies contra l'hospitalitat que ens ha donat; elogis ardents a la Rússia que vol emular a Finlàndia la gesta alemanya damunt Polònia; desnaturalització dels objectius de les democràcies en aquesta guerra, que és presentada per ells d'acord amb les tesis hitlerianes més difoses. No, no és aquesta la veu del catalanisme. No són aquests els representants de Catalunya. Catalunya la representen tots els catalans, siguin allà on siguin, i pensin el que vulguin, mentre posin la Pàtria i la Llibertat per damunt de tota altra preocupació. Però mai no la poden representar els comunistes, que han abdicat de tot patriotisme per servir les consignes del Komintern i les excuses de l'imperialisme regressiu dels nazis.

Aquests homes, abans de parlar en nom de Catalunya, abans de voler explotar per a fins inconfessables la reacció sentimental dels catalans, han de justificar llur actuació a casa nostra, llur posició servilment centralista, llur manca de solidaritat patriòtica, enduts per les consignes de Moscou. Abans de parlar en nom del patriotisme català han de trencar amb aquests homes que esdevenen, sota l'advocació del leninisme, uns continuadors de la política imperialista dels Romanov. Com a França, ésser comunista és incompatible avui, per als catalans, amb ésser patriota.

Els catalans que resideixen a Amèrica, els que hi són de temps i els que hi han anat ara, constitueixen una preciosa reserva de patriotisme, d'intel·ligències i d'energies per al dia de demà. Aquest foc encès de llur sentiment és incompatible amb les maniobres tèrboles dels qui volen aprofitar-lo. Catalans d'Amèrica, ara us correspon, com sempre, de saber dur dignament la representació de Catalunya.